

ORĘDOWNIK

Powiatu Leszczyńskiego

Organ urzędowy dla powiatu oraz dla miast
Leszna, Rydzyny, Osieczny i Świeciehowy.

Amtsblatt für den Kreis und die Städte Leszno,
Rydzyna, Osieczna und Świeciehowa.

Nakładem drukarni A. Schmädicke w Lesznie. — Telefon nr. 61.

Wychodzi dwa razy tygodniowo i to na środę i sobotę.

Erscheint zwei mal wöchentlich, Mittwoch und Sonnabend.

Przedpłata miesięcznie 1,50 mk., kwartalnie 4,50 mk.

Bezugspreis monatlich 1,50 Mk., vierteljährlich 4,50 Mk.

Ogłoszenie za jednołamowy wiersz wynosi 40 fen.

Anzeigen kosten 40 Pfg. die einpaltige Zeile.

Odpowiedzialny:

Verantwortlich:

Za dział urzędowy urząd ziemiański w Lesznie.

Für den amtlichen Teil das Landratsamt, Leszno.

Za dział nieurzędowy A. Schmädicke w Lesznie.

Für den nichtamtlichen Teil A. Schmädicke, Leszno.

Nr. 4.

Leszno, dnia 31. stycznia 1920.

Rok I.

Ogłoszenie.

Dochodzą mnie wieści, że niektórzy właściciele gorzelnii przerabiają bez pozwolenia Departamentu Aprowizacji buraki cukrowe na okowite.

Uwadamiam plantatorów buraków cukrowych, że zezwolenie na przepalenie buraków z powodu namarżenia na przerobienie na cukier niezdatnych nie uzależnia się już od poświadczenia Starostwa, iż buraki się psują, lecz tylko od poświadczenia cukrowni, że buraki cukrowe z kontraktu zwalnia, t. j. z dostawy pewnej ilości ctr. napsutych buraków cukrowych się rzeka. Wnioskodawcy winni postarać się najpierw o wyżej wymienione poświadczenie cukrowni (ilość ctr. musi być podana) i wniosek z temże poświadczeniem przesłać do Departamentu Aprowizacji (Główny Urząd żywnościowy) Poznań, ul. Mickiewicza 33.

Leszno, 28. stycznia 1920 r.

Sobeski, Starosta.

Ogłoszenie.

W uzupełnieniu ogłoszenia mego z 23. stycznia 1920 r., zaznaczam, że Prowincjonalny Urząd cukrowy w Poznaniu, pismem z dnia 23. I. r. b. Nr. 884/20 II. wyjaśnił mi, że pobieranie podatku od cukru procederowego odnosi się tylko do cukru, przeznaczonego do fabrykacji karmelków i likierów.

Dla wszystkich innych przedsiębiorstw przemysłowych, względnie procederowych jak fabryki limoniad, cukiernie, restauracje, hotele, kawiarnie, drogerje i cukier dla pszczół pobiera się dotychczasowy podatek i to 2.65 mk. za biały i 2.00 mk. za żółty cukier.

Apteki otrzymują cukier bez płacenia podatku nadzwyczajnego.

Leszno, dnia 29. I. 1920 r.

Sobeski, Starosta.

Rozporządzenie w sprawie ospy.

Art. 1.

Znosi się rozporządzenie o ospie z 25. stycznia 1919 r. (Tygodnik Urzędowy str. 14).

Art. 2.

Ospę, wymieloną ze zboża powiatu samodzielnie gospodarującego lub osób samozaopatrywujących się, należy zwrócić powiatowi względnie osobom samozaopatrywującym się.

Art. 3.

Ospę wymieloną z polecenia Prowincjonalnego Urzędu Zbożowego rozporządza tenże urząd.

Bekanntmachung.

Es ist mir berichtet worden, daß verschiedentlich Brennereibesitzer ohne Erlaubnis des „Departamentu Aprowizacji“ Zuckerrüben zu Spiritus verarbeitet haben.

Ich mache die Anbauer von Zuckerrüben darauf aufmerksam, daß die Erlaubnis zur Verarbeitung von angefrorenen, zur Herstellung von Zucker nicht geeigneten Zuckerrüben nicht mehr von mir erteilt wird.

Zur Erlangung der Erlaubnis ist es erforderlich, daß die betreffende Zuckerrübenfabrik die schlechte Beschaffenheit der Rüben unter Angabe der Menge in Itrn. bescheinigt und gleichzeitig sich bereit erklärt, auf die Lieferung der angegebenen Menge Rüben zu verzichten.

Die Anträge sind nebst der Bescheinigung der Zuckerrübenfabrik an das Departament Aprowizacji (Główny Urząd żywnościowy) Poznań, ul. Mickiewicza 33 zu richten.

Leszno, 28. Januar 1920.

Sobeski, Starosta.

Bekanntmachung.

In Ergänzung meiner Bekanntmachung vom 23. I. 1920 bemerke ich, daß sich die Mitteilung des Prowincjonalny Urząd cukrowy vom 23. I. 1919 Nr. 884/20 II betr. Gewerbesteuer in Höhe von 6 Mk. für das Pfund nur auf den Zucker für Herstellung von Bonbons und Alkoholgetränke bezieht.

Alle anderen Gewerbetreibenden wie Limonadenfabrikanten, Konditoreien, Restaurants, Hotels, Drogerieen usw. auch Zucker zur Bienenzucht, zahlen wie bis jetzt 2.65 Mk. Gewerbesteuer für weißen Zucker und 2 Mk. für Rohzucker.

Apotheken zahlen keine Gewerbesteuer für erhaltenen Zucker.

Leszno, den 29. Januar 1920.

Sobeski, Starosta.

Verordnung über den Verkehr mit Kleie.

Art. 1.

Die Verordnung über den Verkehr mit Kleie vom 25. Januar 1919 („Tygodnik Urzędowy“ S. 14) wird aufgehoben.

Art. 2.

Kleie, welche aus Getreide eines selbstwirtschaftenden Kreises oder aus Getreide von Selbstversorgern ausgemahlen wird, ist dem Kreis bzw. den Selbstversorgern abzuliefern.

Art. 3.

Ueber die im Auftrage des Prowincjonalny Urząd Zbożowy ausgemahlene Kleie verfügt diese Stelle.

Art. 4.

Osobom samozaopatrującym się wolno ospe zużyć tylko we własnym gospodarstwie. Władzom powiatowym wolno ospe oddawać tylko w obrębie swego powiatu

Zbывая ospe winny tak powiaty jak osoby samozaopatrujące się stawić do dyspozycji Prowincjonalnego Urzędu Zbożowego.

Art. 5.

Cena za ospe w handlu hurtownym wynosi 18,50 mk. za 100 kg netto bez worka, loco stacja załadowania.

Cenę detaliczną dla poszczególnych powiatów wyznacza władze powiatowe, przedłożywszy poprzednio kalkulację Głównemu Urzędowi żywnościowemu do zatwierdzenia.

Art. 6.

Przy dostawie we workach nie wolno za pożyczanie worków z juty pobierać więcej jak 1,50 mk., a worków z papieru nie więcej jak 3 mk. od 100 kg. W cenach za worki jest zawarta cena za sznury.

Art. 7.

Przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia oraz przepisów wydanych na mocy art. 5 ustęp II przez władze powiatowe podlegają karze więzienia do 6 miesięcy i grzywnie do 10000 mk. lub jednej z tych kar.

Ospe oddaną wbrew przepisom niniejszego rozporządzenia wolno skonfiskować na rzecz Prowincjonalnego Urzędu Zbożowego w Poznaniu.

Poznań, 30. września 1919. r.

Główny Urząd Żywnościowy.

Bartoszewski. Drwieski. Grabowski. Jachowski.
Dr. Moszczeński. Malinowski. Sieracki. Swoboda.

Dotyczy wymiału zboża.

Zwraca się uwagę młynarzom, że nie wolno mieć więcej zboża jak wykazują karty na mielenie. Zboże ponad ilości wymienione w kartach na mielenie zostanie obłożone aresztem i bez wynagrodzenia skonfiskowane posiadaczowi. Tak samo obłoży się aresztem każdą ilość maki, którą spotkają żandarmi lub kontrolerzy Urzędu Zbożowego, w drodze z młyna do domu bez drugiego odcinka karty na mielenie. Młynarze są zobowiązani przy wydawaniu maki zawsze całą kartę zażądać; pod każdym warunkiem nie wolno wydać maki na odcinek karty.

Zalatwione karty muszą być przez młynarzy 1go. każdego miesiąca do Urzędu Gospodarczego przesłane. Karty, które w przepisany czas nie zostały zalatwione, winni młynarze do Urzędu Gospodarczego zwrócić, albo do przedłużenia przesłać. Niezastosowanie się do wyżej wymienionych przepisów karane będzie grzywną pieniężną lub więzieniem.

Leszno, 28. stycznia 1920 r.

Sobeski, Starosta.

Rozporządzenie dotyczące cen za przemiał.

Art. 1.

Cena za przemiał zboża dla powiatów samogospodarujących i osób samozaopatrujących się nie powinna przekraczać

55 marek od 1 tony zboża.

W cenę tę nie są wliczone opłaty za przewóz, dostarczanie worków i składowanie. Wysokość tych opłat ustanawia władza powiatowa.

Przeciwno ustanowieniu opłat tych przez władze powiatowe przysługuje prawo zażalenia do Głównego Urzędu żywnościowego.

Art. 2.

Za cząstkowy podział maki przy wymielaniu zboża dla samozaopatrujących się przysługuje młynom prawo do pobierania osobnej opłaty.

Opłata ta nie powinna przekraczać pięciu marek od tony zboża.

Art. 4.

Selbstversorger dürfen ihre Kleie nur in der eigenen Wirtschaft verwenden. Die Kreisbehörden dürfen Kleie nur innerhalb ihres Kreises abgeben.

Kleie, welche die Kreisbehörden oder Selbstversorger nicht verbrauchen, ist dem Prowincjonalny Urząd Zbożowy zur Verfügung zu stellen.

Art. 5.

Der Preis für Kleie im Großhandel beträgt 18,50 M. für 100 kg netto ohne Sach loco Verladestation.

Den Kleinhandelspreis in den einzelnen Kreisen setzt die Kreisbehörde nach Bestätigung der Kalkulation durch den Główny Urząd żywnościowy fest.

Art. 6.

Bei Lieferung in Säcken darf die Beihgebühr für Zuteile nicht mehr als 1,50 M., für Papiersäcke nicht mehr als 3,00 M. für je 100 kg betragen. In der Sackleihgebühr ist auch der Preis für Bindematerial enthalten.

Art. 7.

Zu widerhandlungen gegen die Vorschriften dieser Verordnung sowie gegen die auf Grund des Art. 5 Abs. 2 durch die Kreisbehörden erlassenen Vorschriften werden mit Gefängnis bis zu 6 Monaten und mit Geldstrafe bis 10000 M. oder einer dieser Strafen bestraft. Kleie, welche den Vorschriften dieser Verordnung zuwider abgegeben worden ist, kann zugunsten des Prowincjonalny Urząd Zbożowy für verfallen erklärt werden.

Poznań, 30. September 1919.

Główny Urząd Żywnościowy.

Bartoszewski. Drwieski. Grabowski. Jachowski.
Dr. Moszczeński. Malinowski. Sieracki. Swoboda.

Betrifft: Getreidevermahlung.

Ich weise die Mühlenbesitzer darauf hin, daß sich auf ihren Mühlen nur die durch Mahlkarten belegten Mengen Getreide befinden dürfen. Diejenigen Mengen, über welche keine Mahlkarten vorliegen, werden unentgeltlich beschlagnahmt.

Ebenso wird jede Menge Mehl, welche auf dem Transport von der Mühle zum Besitzer von einem Gendarm oder Beamten des Urząd Zbożowy ange troffen wird und worüber der Abschnitt 2 der Mahlkarte fehlt, beschlagnahmt. Die Müller sind verpflichtet, bei der Ausgabe des Mehles stets die ganze Mahlkarte zu verlangen; unter keinen Umständen darf das Mehl auf einen Abschnitt verabsolgt werden.

Die erledigten Mahlkarten müssen am 1. eines jeden Monats dem Urząd Gospodarczy eingereicht werden.

Mahlkarten, die in der vorgeschriebenen Zeit nicht verwendet worden sind, müssen die Müller dem Urząd Gospodarczy zurücksenden oder zur Erneuerung vorlegen.

Zu widerhandlungen gegen die vorstehenden Anordnungen werden mit einer Geld- oder Gefängnisstrafe bestraft.

Leszno, 28. Januar 1920.

Sobeski, Starosta.

Verordnung betreffend den Mahllohn.

Art. 1.

Der Mahllohn bei Getreide darf für selbstwirtschaftende Kreise und Selbstversorger

55 Mark für eine Tonne Getreide

nicht übersteigen.

In dem Mahllohn sind die Fuhrlohne, die Sackgebühren und die Lagerkosten nicht enthalten. Die Höhe dieser Vergütungen setzt die Kreisbehörde fest.

Gegen die Festsetzungen dieser Vergütungen durch die Kreisbehörde ist die Beschwerde beim Główny Urząd żywnościowy zulässig.

Art. 2.

Für das Auswiegen des Mehles bei Vermahlung von Getreide für Selbstversorger steht den Mühlen das Recht, zu eine besondere Vergütung zu nehmen.

Die Vergütung darf 5 Mark für die Tonne Getreide nicht übersteigen.

Art. 3.

Przekroczenia przepisów w art. 1, ustęp 1. i art. 2, ustęp 2, niniejszego rozporządzenia oraz przepisów, wydanych na mocy art. 1, ustęp 2 przez władze powiatowe, podlegają karze więzienia do 1 roku i grzywnie do 10000 marek albo jednej z tych kar.

Poznań, 28. sierpnia 1919 r.

Główny Urząd Żywnościowy.

Bartoszewski. Drwęski. Grabowski. Jachowski.
Dr. Moszczeński. Malinowski. Sieracki. Swoboda.

Rozporządzenie

dotyczące gospodarki zbożowej w byłej dzielnicy pruskiej na rok 1919/20.

Art. 1.

Ustawa Zbożowa Rzeszy Niemieckiej (Reichsgetreideordnung) z dnia 29. 5 1918 (R.-G.-Bl. str. 435) oraz wszelkie rozporządzenia, dotyczące gospodarki zbożowej, mające moc obowiązującą dnia 14. sierpnia 1919 r., pozostają nadal w użyciu do 15. sierpnia 1920, o ile następujące nie wprowadzą zmiany.

Art. 2.

Przepisom ustaw wymienionych w art. 1 niniejszego rozporządzenia podlega odłąd tylko pszenica, żyto, jęczmień, owies, groch oraz mieszanki, w których jedno z tych zboż zachodzi. Wszelkie inne produkty rolne objęte dotąd Ustawą Zbożową Rzeszy Niemieckiej zwalnia się z przymusowej gospodarki.

Art. 3.

Do wyżywienia osób samozaopatrywujących się przeznaczają się rocznie wszelkiego zboża (pszenicy, żyta, jęczmienia, owsa, grochu, mieszanek) razem 260 kg na głowę. O ile powiatowe kontrakty, zawarte z robotnikami rolnymi, przewidują inne ilości kontraktowe, są dla tychże miarodajne zamiast wymienionych w ustępie pierwszym 260 kg na głowę.

Rozprządzenie

zmieniające racje paszy dla inwentarza żywego.

Art. 4.

Rozporządzenia Głównego Urzędu Żywnościowego, dotyczącego gospodarki zbożowej w b. dzielnicy pruskiej na rok 1919/20 z dnia 13. sierpnia 1919 r. („Tygodnik Urzędowy“, str. 217) zmienia się jak następuje:

Właścicielom inwentarza żywego, którzy produkują zboże na paszę (jęczmień, owies lub mieszankę owsem), wolno w przecieciu rocznym ze swych zapasów spasać dziennie:

na konia	4 kg
na wołu pociagowego	3 kg
na stadnika do chowu	3 kg
na krowę dojną (ponad 2 lata)	$\frac{3}{4}$ kg
na cielę od $1\frac{1}{2}$ do 12 miesięcy	1 kg
na sztukę trzody chlewnej	$\frac{1}{2}$ kg
na owce	$\frac{1}{4}$ kg

Właścicielom inwentarza żywego, nie produkującym zboża na paszę lub produkującym za mało, przydziela potrzebne ilości Główny Urząd żywnościowy za pośrednictwem władz powiatowych według swego uznania.

Poznań, 3. listopada 1919 r.

Główny Urząd Żywnościowy.

Bartoszewski. Drwęski. Grabowski. Jachowski. Malinowski.
Dr. Moszczeński. Rogatka. Sieracki. Swoboda.

Art. 5.

Pszenicy i żyta spasać nie wolno.

Na wyjątki w wypadkach nadzwyczajnych zezwala władza powiatowa.

Art. 6.

Cena dla producentów nie powinna przekraczać:

za 100 kg. pszenicy	50 mk.,
za 100 kg. żyta, jęczmienia i owsa	40 mk.,
za 100 kg. grochu złotego i zielonego „Viktoria“	240 mk.,
za 100 kg. innego grochu	200 mk.

Cena za zboże żniw 1918 pozostaje niezmienniona.

Art. 7.

Mieszanie przeznaczonego do odstawy zboża starego z nowym jest zakazane.

Art. 8.

O zamianowaniu oraz o usunięciu komisjonerów, przewidzianych w § 33 Ustawy Zbożowej Rzeszy, decyduje wła-

Art. 3.

Zu widerhandlungen gegen die Vorschriften des Art. 1 Abs. 1 und Art. 2 Abs. 2 dieser Verordnung, sowie gegen die auf Grund des Art. 1 Abs. 2 von den Kreisbehörden erlassenen Vorschriften werden mit Gefängnis bis zu einem Jahr und mit Geldstrafe bis zu 10000 Mark oder mit einer dieser Strafen bestraft.

Poznań, den 28. August 1919.

Główny Urząd Żywnościowy.

Bartoszewski. Drwęski. Grabowski. Jachowski.
Dr. Moszczeński. Malinowski. Sieracki. Swoboda.

Verordnung

betreffend die Getreidewirtschaft in den ehemals preussischen Teilen Polens für das Jahr 1919/20.

Art. 1.

Die Reichsgetreideordnung vom 29. Mai 1918 (R.-G.-Bl. S. 435) sowie sämtliche Verordnungen betreffend Getreidewirtschaft, die am 14. August noch in Geltung waren, bleiben weiterhin bis zum 15. Januar 1920 in Kraft, sofern sie nicht durch nachstehende Artikel geändert werden.

Art. 2.

Die im Artikel 1 genannten Bestimmungen dieser Verordnung finden von jetzt ab nur Anwendung auf Weizen, Roggen, Gerste, Hafer, Erbsen und Gemenge, das eine dieser Getreidearten enthält. Alle übrigen bisher von der deutschen Reichsgetreideordnung, erfaßten Bodenerzeugnisse unterliegen nicht mehr der Zwangsbewirtschaftung.

Art. 3.

Für die Ernährung der Selbstversorger werden auf ein Jahr von jeder Getreideart (Weizen, Roggen, Gerste, Hafer, Erbsen, Gemenge) insgesamt 260 Kilogramm für jede Person bestimmt.

Sofort nach den in den einzelnen Kreisen mit den landwirtschaftlichen Arbeitern abgeschlossenen Verträgen andere Getreidemengen vorgegeben sind, sind für diese in den Verträgen angegebenen Mengen statt der im Absatz 1 für jede Person bestimmten 260 Kilogramm maßgebend.

Verordnung

betreffend die Aenderung der Futterrationen für Vieh.

Art. 4 der Verordnung des Główny Urząd Żywnościowy, betreffend die Getreidewirtschaft in den ehemals preussischen Teilen Polens für das Jahr 1919/20 (Tygodnik Urzędowy S. 217) wird, wie folgt abgeändert:

Viehhesiger dürfen von dem selbstgebauteu Futtergetreide (Gerste, Hafer oder Gemenge mit Hafer) im Jahresdurchschnitt täglich verfüttern

für ein Pferd	4 kg.
für einen Zugochsen	3 kg.
für einen Zuchtbullen	3 kg.
für eine Milchtuh (über 2 Jahre)	$\frac{3}{4}$ kg.
für ein Kalb von $1\frac{1}{2}$ bis 12 Monaten	1 kg.
für ein Schwein	$\frac{1}{2}$ kg.
für ein Schaf	$\frac{1}{4}$ kg.

Viehhesigern, die kein oder zu wenig Futtergetreide erzeugen, wird der Główny Urząd Żywnościowy die nötigen Mengen unter Vermittelung der Kreisbehörden nach seinem Ermessen zuweisen.

Poznań, den 3. November 1919.

Główny Urząd Żywnościowy.

Bartoszewski. Drwęski. Grabowski. Jachowski. Malinowski.
Dr. Moszczeński. Rogatka. Sieracki. Swoboda.

Art. 5.

Das Verfüttern von Weizen und Roggen ist verboten. Ausnahmen gestattet in außergewöhnlichen Fällen die Kreisbehörde.

Art. 6.

Für die Erzeuger darf der Preis nicht überschreiten:

für 100 kg. Weizen	50 Mark
für 100 kg. Roggen, Gerste, Hafer	40 Mark
für 100 kg. gelbe und grüne Erbsen „Viktoria“	240 Mark
für 100 kg. anderer Art	200 Mark

Art. 7.

Die Vermengung von altem und neuem Getreide zum Zwecke der Ablieferung ist verboten.

Art. 8.

Ueber Ernennung und Absetzung der im § 33 der Reichsgetreideordnung vorgeordneten Kommissäre ent-

175
dza powiatowa. Władza powiatowa jest obowiązana przesłać Głównemu Urzędowi żywnościowemu spis komisjonerów. Na żądanie Głównego Urzędu żywnościowego urzędy powiatowe winny komisjonerów usunąć.

Art. 9.

Młyny dzieli się na dwie kategorie:

- 1) Młynom pierwszej kategorii wolno przerabiać zboże jedynie dla Prowincjonalnego Urzędu Zbożowego.
- 2) młynom drugiej kategorii wolno przerabiać zboże z polecenia władz powiatowych lub dla osób samozaopatrujących się dla własnej potrzeby.

Wysokość zapłaty dla młynów wyznacza Główny Urząd żywnościowy.

Art. 10.

W razie niezastosowania się młynów do przepisów obowiązujących oraz do zleceń Prow. Urzędu Zbożowego Główny Urząd żywnościowy ma prawo przejąć je we własną administrację. Odszkodowanie ustanawia Główny Urząd żywnościowy po wysłuchaniu rzeczoznawców.

Art. 11.

Karze przewidzianej w § 80. Ustawy Zbożowej Rzeszy podlega również, kto odstawia zboże stare zmieszane z nowem.

Poznań, dnia 13. sierpnia 1919 r.

Główny Urząd żywnościowy.

Bartoszewski. Drwęski. Grabowski. Jachowski.
Malinowski. Sieracki. Swoboda.

scheidet die Kreisbehörde. Die Kreisbehörde ist verpflichtet, dem Główny Urząd Żywnościowy ein Verzeichnis der Kommissionsäre einzureichen. Auf Verlangen des Główny Urząd Żywnościowy haben die Kreisbehörden die Kommissionsäre ihres Amtes zu entheben.

Art. 9.

Die Mühlen werden in 2 Gruppen eingeteilt:

1. Die Mühlen erster Gruppe dürfen Getreide nur für den Prowincjonalny Urząd Zbożowy vermahlen.
2. Die Mühlen zweiter Gruppe dürfen Getreide im Auftrage der Kreisbehörde sowie für den Eigenbedarf der Selbstversorger vermahlen.

Die Höhe des Mahlgeldes bestimmt der Główny Urząd Żywnościowy.

Art. 10.

Im Falle der Nichtbefolgung dieser Vorschriften sowie der Anordnungen des Prowincjonalny Urząd Zbożowy seitens der Mühlen darf der Główny Urząd Żywnościowy diese in eigene Verwaltung übernehmen.

Die Höhe der Entschädigung bestimmt der Główny Urząd Żywnościowy nach Anhörung von Sachverständigen.

Art. 11.

Der im § 80 der Reichsgetreideordnung angedrohten Strafe unterliegt auch, wer altes mit neuem vermengtes Getreide abliefern.

Poznań, den 13. August 1919

Główny Urząd żywnościowy.

Bartoszewski. Drwęski. Grabowski. Jachowski. Malinowski.
Sieradzki. Swoboda.

In das Genossenschaftsregister ist heute die durch Statut vom 14. Januar 1920 errichtete **Landbank Lissa, eingetragene Genossenschaft mit beschränkter Haftpflicht zu Lissa i. P.**, eingetragen worden. Gegenstand des Unternehmens ist der Betrieb eines Bankgeschäfts in allen seinen Zweigen sowie Grundstück- und Hypothekenvermittlung. Die von der Genossenschaft ausgehenden Bekanntmachungen erfolgen unter der Firma im Lissaer Anzeiger und Lissaer Tageblatt in der Weise, daß 2 Vorstandsmitglieder unter der Firma der Genossenschaft ihre Unterschrift setzen. Das Geschäftsjahr läuft vom 1. Januar bis 31. Dezember. Die Höhe der Haftsumme beträgt 2000 M.; die höchste Zahl der Geschäftsanteile ist auf 100 festgesetzt. Der Vorstand besteht aus 3 Mitgliedern, Hermann Runge in Lissa, Hans Brandt in Lissa und Gotthard Schubert in Grune. Die Willenserklärungen des Vorstandes erfolgen durch mindestens zwei Mitglieder; die Zeichnung geschieht, indem zwei Vorstandsmitglieder der Firma der Genossenschaft ihre Namensunterschrift beifügen. Die Einsicht der Liste der Genossen ist während der Dienststunden des Gerichts jedem gestattet.

Lissa i. P., 17. Januar 1920.

Das Amtsgericht.

Pracownia czapek

Zwierzyński, Kirchring 16.

Zuziehende und Wegziehende

wenden sich, wenn sie
ein Grundstück,
„ **Hotel**
„ **Restaurant**
„ **Geschäft**
eine Fabrik
„ **Landwirtschaft**
„ **Villa**
„ **Hypothek**
suchen oder kaufen wollen,
sofort an

Merkur-Büro,

Neuer Ring 2,
vis à vis Schlachthof.
Kostenlose Auskunft.

**Zinshäuser,
Villen,
Geschäfts-
grundstücke
jeder Art und
Landwirtschaften
in jeder Größe**

bei Vorauszahlung
zu kaufen gesucht.
F. Lakomy, Leszno,
Buchwälderstraße 4a.
Fernsprecher 310.

Jestem

komisjonerem

na powiat leszczyński i przyjmuje

każdą ilość zboża

dla urzędu. **Kupuję** również wszelkiego rodzaju

produkta rolnicze,

placąc **ceny najwyższe.**

Cyryl Bajon,

Leszno

(dawniej Daniel Wormann).

Jch bin Kommissionär

für den Kreis Leszno und nehme

jedes Quantum Getreide

ab. Kaufe aller Art

landwirtschaftl. Erzeugnisse

zu höchsten Tagespreisen.

Cyryl Bajon,

Leszno

(früher Daniel Wormann).